

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Tdo/52/2016
Identifikačné číslo spisu: 5714010357
Dátum vydania rozhodnutia: 19.04.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Štefan Michálik
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:5714010357.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí konanom 19. apríla 2017 v trestnej veci obvineného W. C. pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., o dovolaní obvineného, podanom prostredníctvom obhajcu, proti uzneseniu Krajského súdu v Žilina z 20. augusta 2014, sp. zn. 2 To 60/2014, podľa § 381 Tr. por., takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného W. C. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Martin z 3. júna 2014, sp. zn. 3 T 39/2014, bol obvinený W. C. uznaný vinným zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 16.01.2014 v čase od 17,30 hod. do 18,00 hod., v kuchyni bytu č. XX v P. na Ul. D. XXX, okres C., W. C., pod vplyvom alkoholu začal vulgárne nadávať svojej družke E. L., nar. XX.XX.XXXX, pričom jej viackrát zopakoval, že ju zabije, ona ho upozornila, že ak sa jej neprestane vyhrážať, že zavolá políciu, nakoľko sa ho veľmi bojí, a keď chcela zavolať políciu, tak ju W. C. odstrčil do kúta so slovami, že ak zavolá políciu, tak to neprežije a zabije ju, E. L. sa opakovane snažila opustiť kuchyňu a privolať políciu, W. C. ju neustále odtlačal rukami do kúta, potom zobral stoličku, ktorou sa na E. L. zahnal, ale neudrel ju, zobral zo šuflíka kuchynskej linky nože, ktoré hodil smerom k E. L., ale nezasiahol ju, následne sa E. L. podarilo dostať aspoň do chodby bytu, kde ju W. C. chytil za plecía a pritlačil o vešiakovú stenu v chodbe so slovami, že ak privolá políciu, tak to neprežije a zabije ju, potom dovolil E. L. odísť na toaletu, odkiaľ sa jej podarilo poslať synovi C. L., nar. XX.XX.XXXX sms s textom, že sa jej druh vyhráža zabitím a ona si nemá ako privolať políciu, následne prišla na miesto hliadka polície privolaná práve C. L.,

teda iného hrozbou násillia nútil, aby niečo opomenul a taký čin spáchal na chránenej osobe.

Za to bol odsúdený podľa § 189 ods. 2, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. bol obvinený na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. b/, písm. c/, § 74 ods. 1 Tr. zák. bolo obvinenému uložené ochranné

protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Krajský súd v Žiline uznesením z 20. augusta 2014, sp. zn. 2 To 60/2014, podľa § 319 Tr. por. zamietol odvolanie obvineného W. C. (v ktorom uviedol, že je nevinný, okresný súd rozhodol na základe krivých obvinení poškodenej a jej syna a vykonštruovania zo strany polície, ktorá je voči nemu dlhodobo zaujatá a súd už v minulosti postupoval proti nemu nespravodlivo. V dobe skutku bol opitý, čo využila poškodená a polícia. Poškodená čakala, kým jej pomôže s dlžobami, mali spory ohľadne finančných a vlastníckych vzťahov k bytu, a teraz sa ho chce zbaviť, dostať do väzenia, čo povedala pred svedkyňou M. Y. Súd pochybil pri hodnotení dôkazov, nevzal do úvahy okolnosti, za ktorých malo dôjsť k spáchaniu trestného činu, skutok sa nestal tak, ako ho poškodená opísala. Súd založil právnu kvalifikáciu na tom, že mal pod hrozbou zabitia brániť poškodenej privolať políciu, a to aj v dobe, keď bola na WC po dobu 23 minút, počas ktorých odoslala synovi 2 sms, pričom v žiadnej z nich nie je zmienka o vyhrážaní alebo zabití a privolaní polície. Po príchode policajtov sa nedopúšťal žiadneho protizákonného konania a napriek tomu bol bezdôvodne zadržaný. Súd pochybil, keď nevypočul svedka policajta práp. Mgr. C. E., s ktorým mala poškodená po čine komunikovať. Nesúhlasil s obhajobou ustanoveného obhajcu, ním zvolený obhajca JUDr. Jozef Vančo žiadal o odročenie verejného zasadnutia, na ktorom vzniesol námietku zaujatosti voči odvolaciemu senátu, lebo neustále sú zamietané jeho žiadosti, čím vyššie citovaný rozsudok prvostupňového súdu nadobudol právoplatnosť.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal 2.6.2016 na Okresnom súde Martin obvinený W. C. prostredníctvom obhajcu dovolanie z dôvodov uvedeného v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. h/, písm. i/ Tr. por. Porušenie práva na obhajobu vidí v tom, že vyšetrovateľom nebol upovedomený o možnosti preštudovania vyšetrovacieho spisu, aj keď pri výsluchu 17.1.2014 podpísal prehlásenie, že nežiada byť vyzrozumený o skončení vyšetrovania. Obhajcovia, ktorí mu boli ustanovení súdom, si neplnili povinnosti a nevyužívali všetky dostupné prostriedky obhajoby, ktoré im umožňuje zákon. Vo viacerých prípadoch nepodali za neho opravné prostriedky a nenavrhovali možné dôkazy na preukázanie jeho neviny. Na verejnom zasadnutí pred Krajským súdom v Žiline 20.8.2014 si zvolil obhajcu JUDr. Jozefa Vanča, preto mal odvolací súd zrušiť opatrenie, ktorým mu bol za obhajcu ustanovený JUDr. Mário Buksa. Aj napriek tomu na verejnom zasadnutí bol prítomný tento ustanovený obhajca, čím znemožnil výkon obhajoby zvolenému obhajcovi. Je neprípustné, aby súd vnucoval obvinenému obhajcu ex offio proti jeho vôli, aj keď si obhajcu zvolil (§ 40 ods. 5 Tr. por.). Súdy zásadným spôsobom v neprospech jeho obhajoby pochybili, keď ignorovali zásady trestného konania používané pri preukazovaní viny obvineného. Pritom platí, že súhrn nepriamych dôkazov na preukázanie viny obvineného musí tvoriť logickú, ničím nenarušenú sústavu vzájomne sa dopĺňujúcich dôkazov, ktoré vo svojom celku nie len spoľahlivo preukazujú všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčujú obvineného z jeho spáchania, ale súčasne vylučujú možnosť akéhokoľvek iného záveru (R 38/68).

Rozhodnutia súdov sú založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutkového stavu. Súd sa uspokojil len s výpoveďou poškodenej E. L., ktorú považuje za klamlivú, tendenčnú, s cieľom uškodiť mu, žiadny iný dôkaz, ktorý by preukazoval, že spáchal skutok, ktorý sa mal stať 16.1.2014, nebol počas celého konania vykonaný. Nie je možné, aby súd vyslovil jeho vinu za tento skutok, len na základe výpovede poškodenej. Súdy sa vôbec nevysporiadali so skutočnosťou, že svedok C. L. je synom poškodenej a jeho výpoveď je preto v značnej miere ovplyvnená, účelová a nedôveryhodná a ako taká nemôže podporovať výpoveď poškodenej. Zásada objektívnej pravdy vyžaduje, aby súd oprel svoje rozhodnutie o vine a treste o jednoznačne zistené a bezpečne preukázané fakty, nie iba o pravdepodobnosť. Tam, kde nie je bezpečne možné určiť, ktorá z variant skutkového riešenia zodpovedá skutočnosti, volí súd po vyčerpaní všetkých dosiahnuteľných dôkazov tú, ktorá je pre obvineného priaznivejšia (R NS č. 46/1963). Ustálená judikatúra hovorí, že aj keď bol obžalovaný podozrivý, že sa dopustil žalovaného trestného činu, avšak výsledky dokazovania vykonaného pred súdom nevyznievajú jednoznačne a nie je tu ucelená reťaz tak priamych i nepriamych dôkazov, z ktorých by sa mohol vyvodit' bezpečný záver, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania, treba obvineného oslobodiť spod obžaloby (R NS č. 14/1964).

Znalecký posudok z 23.2.2014 vypracovaný MUDr. S. D. a MUDr. I. T. nemôže byť usvedčujúcim dôkazom vzhľadom na to, že žiadnym spôsobom sa netýka skutkov, za ktoré bol odsúdený a žiadnym spôsobom ani nepotvrďuje, že sa dopustil takého konania 16.1.2014, ako je uvedené v napadnutých rozhodnutiach súdov oboch stupňov. Súdy svojimi rozhodnutiami jednoznačne porušili základnú zásadu trestného konania, a to v pochybnostiach v prospech obvineného, keď z nedostatočnej dôkaznej situácie

vyvodili jednoznačný záver, že sa dopustil predmetného skutku.

Súdy oboch stupňov zároveň nesprávne posúdili predmetný skutok ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. spáchaný na chránenej osobe podľa § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. Pravdou je, že býval v spoločnej domácnosti s poškodenou, ale len z dôvodu, že táto mu poskytovala osobnú asistenciu podľa zák. č. 447/2008 Z.z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia vzhľadom na jeho zrakovú indispozíciu. S poškodenou nikdy nebol vo vzťahu osoby blízkej ani vo vzťahu druh - družka. Miestom poskytovania osobnej starostlivosti v zmysle zmluvy uzatvorenej medzi ním a poškodenou bolo práve na adrese D. P.. Poukázal tiež na ustanovenia § 2 ods. 7, ods. 9, ods. 10 Tr. por. Vo všetkých štádiách trestného konania voči jeho osobe v predmetnej veci boli porušené ustanovenia Trestného poriadku ako aj Trestného zákona.

Z dovolaní obvineného, ktoré podal osobne, nie prostredníctvom obhajcu (z 18.09.2015, 01.03.2016, 24.03.2016, 21.04.2016, 25.05.2016, 07.12.2016 a 16.12.2016) a ktoré nespĺňajú požiadavky § 373 ods. 1 Tr. por., okrem vyššie uvedeného, je zrejmé aj to, že navrhuje, aby po vyhovení jeho dovolaniu, prikázal inému súdu toho istého stupňa a druhu znovu konať a rozhodnúť, a to z dôvodov, že zásadným spôsobom došlo k porušeniu práva na obhajobu.

Na základe toho žiada, aby dovolací súd s prihliadnutím na všetky jeho doterajšie dovolacie podania v predmetnej veci vyslovil porušenie zákona podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. h/, písm. i/ Tr. por. ako aj iných ustanovení zákona a v zmysle § 386 Tr. por., zrušil napadnuté rozhodnutie krajského súdu a rozsudok okresného súdu a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby vec v potrebnom rozsahu a zákonným spôsobom znovu prerokoval. Podľa § 380 ods. 4 Tr. por. navrhol, aby dovolací súd prerušil výkon rozhodnutia súdu, t.j. prerušil výkon trestu až do času rozhodnutia o odvolaní.

K dovolaniu obvineného prokurátor Okresnej prokuratúry Martin podal vyjadrenie z 24. júna 2016. V ňom poukázal na to, že vo veci nie je daný žiadny dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 Tr. por., teda ani obvineným uplatnené dovolacie dôvody. Okresný súd na základe rozsiahleho vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a právnym záverom. Obranu obvineného vyvracali výpovede svedkov E. L., C. L., C. J. a P. E.. Prvostupňový súd pri hodnotení vykonaných dôkazov uveril, že obvinený sa dopustil žalovaného skutku. Súhrn priamych i nepriamych dôkazov tvoriacich ucelenú reťaz vyvracajú obhajobu obvineného a zároveň jednoznačne a bez pochybností ho usvedčujú zo spáchania skutku uvedeného v rozsudku. Pri úvahách o druhu a výmere trestu bolo prihliadnuté na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce a poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, najmenší dopad na jeho rodinu a blízke osoby, zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorenie podmienok na vedenie riadneho života. Ani krajský súd nemal pochybnosti, že žalovaný skutok sa stal a spáchal ho obvinený. Odvolací súd sa stotožnil aj s výrokom o treste. Niet pochybností ani o tom, že právna kvalifikácia skutku je správna a uložený trest je zákonný a spravodlivý. Poukázal aj na predchádzajúce uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 19.05.2015, sp. zn. 2 Tdo 23/2015, ktorým podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného W. C. odmietol pre nenaplnenie uplatnených dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Tr. por. Pritom sa vysporiadal s právom obvineného na obhajobu, upovedomením o termíne oboznámenia sa s výsledkami vyšetrovania, postavením poškodenej E. L., ako osoby blízkej, zákonnosťou zabezpečenia dôkazov a zákonnosťou uloženého trestu. Navrhol, dovolanie obvineného odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd alebo dovolací súd) po predložení veci zistil, že dovolanie proti napadnutému uzneseniu je prípustné (§ 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.) a v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 372 ods. 1 a § 373 ods. 1 a ods. 2 Tr. por. ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por. a nie je daný dôvod na postup súdu podľa § 382 písm. a/, písm. b/, písm. d/, písm. e/ a písm. f/ Tr. por.

Podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd

nemôže skúmať a meniť,

V zmysle § 371 ods. 4 Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. a/ až písm. g/ nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti. Podnet podľa odseku 3 nemožno použiť na podanie dovolania, ak ho podala osoba uvedená v § 369 ods. 2 alebo ods. 5, namietaná okolnosť bola tejto osobe známa už v pôvodnom konaní a nebola namietaná najneskôr v konaní pred odvolacím súdom. Podľa odseku 7 tohto ustanovenia dovolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 385 Tr. por. dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

V zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Súd je pritom povinný zaoberať sa každým dôkazným návrhom a najneskôr pred meritórnym rozhodnutím takémuto návrhu buď vyhovieť, alebo ho odmietnuť, resp. rozhodnúť, že sa ďalšie dôkazy vykonávať nebudú.

Dovolací súd zdôrazňuje, že dovolacia námietka spočívajúca na tom, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli získané, resp. vykonané zákonným spôsobom, musí byť z obsahu spisového materiálu zrejma a nemožno ju vyvodzovať na základe toho, že by sa mali inak vyhodnocovať existujúce už vykonané dôkazy.

Ak súd vyhodnotí vykonaný dôkaz inak než podľa predstáv niektorej z procesných strán, nemožno z toho vyvodiť, že takéto dôkazy nie sú vykonané zákonným spôsobom, resp., že by bol daný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.

Z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo všeobecnosti vyplýva, že obsah konkrétne uplatnených dovolacích námietok musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu dovolacích dôvodov podľa § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, hoci v skutočnosti obsahuje argumenty mimo takto uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

K zásadnému porušeniu práv obhajoby podľa judikatúry dovolacieho súdu dochádza najmä vtedy, ak došlo k porušeniu ustanovení o povinnej obhajobe alebo stav, keď obvinený po určitú časť trestného konania nemal obhajcu napriek tomu, že ho mal mať, keď orgány činné v trestnom konaní alebo súd, v tomto čase skutočne vykonávali úkony trestného konania, ktoré smerovali k vydaniu meritórneho rozhodnutia, ktoré bolo napadnuté dovolaním a podobne.

V danej veci k závažnému porušeniu práv obvineného v tomto smere nedošlo. Po vzatí obvineného do väzby bol mu ešte toho dňa sudcom pre prípravné konanie opatrením z 18.01.2014 ustanovený obhajca JUDr. Jozef Pliešovský, ktorý ho obhajoval v prípravnom konaní i v začiatočnom štádiu v konaní pred súdom. Voči osobe tohto obhajcu námietky nemal. Návrh obhajcu na doplnenie dokazovania zo 07.03.2014 (č.l. 111 - 112) vyšetrovateľ akceptoval ohľadne konfrontácie obvineného s poškodenou a psychologické vyšetrenie poškodenej zamietol. Opatrením predsedu senátu z 15.04.2014 bol obhajca JUDr. Jozef Pliešovský oslobodený od povinnosti obhajovať a zároveň bol obvinenému ustanovený za obhajcu JUDr. Mário Buksa.

Súd pritom nie je oprávnený hodnotiť kvalitu a kvantitu právnej pomoci advokátom obvinenému, lebo ide výlučne o ich vzťah. Ak sa obvinený domnieva, že obhajca mu neposkytuje obhajobu podľa jeho predstáv, má právo zvoliť si iného obhajcu, alebo požiadať súd o obhajobu za zníženú odmenu alebo o obhajobu bezplatnú.

Dovolacia námietka spočívajúca v tom, že nebol upovedomený o termíne oboznámenia sa s výsledkami

vyšetovania nie je pravdivá. V zázname o tomto úkone z 13. marca 2014 (č.l. 116 - 117 vyšetrovacieho spisu) sú pripojené doručanky pre obhajcu a obvineného, z ktorých je zrejmé, že o tomto úkone boli upovedomení 13.03.2014 a tohto úkonu sa aj zúčastnili, pričom nemali žiadne návrhy na doplnenie dokazovania. Navrhli vec prekvalifikovať na prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. Súčasne obvinený prehlásil, že prvé by chcel absolvovať protialkoholickú liečbu ako navrhujú znalci psychiatri a snažil by sa od družky odísť, nikdy by jej neublížil.

Zo zápisnice o trestnom oznámení E. L. zo 16.01.2014 (č.l. 1 - 4), ale aj zo zápisnice o konfrontácii obvineného s poškodenou E. L. z 13.03.2014 (č.l. 30 - 32), výsluchov obvineného zo 17.01. a 03.02.2014 (č.l. 33 - 42), výsluchov svedkyne E. L. zo 17.01. a 13.02.2014 (č.l. 43 - 56), výsluchu svedka P. E. z 11.02.2014 (č.l. 63 - 65), ale aj z výpovedí svedka C. J. a listinných dôkazov vyplýva, že obvinený v dobe skutku žil s poškodenou ako druh - družka.

Znalecký posudok z 23.02.2014 bol vypracovaný znalcami z odboru psychiatrie MUDr. S. D. a MUDr. I. T., ktorí boli uznesením vyšetrovateľa z 03.02.2014 pribratý do konania na základe príkazu sudcu pre prípravné konanie z 29.01.2014 za účelom vypracovania znaleckého posudku. Nie je pravdivé tvrdenie obvineného, že znalecký posudok sa netýka skutku. Tento dôkaz bol potrebný na zistenie osobnostnej skladby obvineného a z nej je zrejmé, že ide o osobnosť emočne nestabilnú s impulzívnou reaktivitou a dissociálnymi črtami. Aj na základe tohto konštatovania súd dospel k záveru, že obvinený má sklony ku konaniu, ktoré je aj v tejto veci predmetom trestného konania, čo tiež nepriamo potvrdzuje pravdivosť výpoved' poškodenej. V súlade s tým je aj odpis registra trestov, kde prevažujú trestné činy násilného charakteru.

Uvedené dôkazy súd na hlavnom pojednávaní vykonal zákonným spôsobom, vypočul obvineného, poškodenú, svedkov a jedného zo spracovateľov znaleckého posudku. Na návrh obhajoby bola vypočutá svedkyňa M. Y., ktorá nepotvrdila, že by sa poškodená pred ňou vyjadrila, že dostane obvineného druha do väzenia. Opakovaný návrh obvineného na psychologické vyšetrenie poškodenej súd zamietol. Návrh obhajcu na vypočutie svedka práv. Mgr. C. E., obvinený sám stiahol s tým, že ho nechce vypočúvať, nechce ho ani vidieť ani cítiť (č.l. 256). Keďže ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania neboli, bolo dokazovanie ukončené a po záverečných rečiach procesných strán a po poslednom slove obvineného bol vyhlásený rozsudok.

Na verejnom zasadnutí pred senátom krajského súdu obvinený vyhlásil, že trvá na podaní z 28.07.2014 a žiada na výmene obhajcu, lebo nie je podľa jeho predstáv. Zvolí si za obhajcu JUDr. Vladimíra Záborského. Po poučení, že zvolenie má súdu predložiť do 5-tich dní, obvinený vzniesol námietku voči celému odvolaciemu senátu, lebo nerešpektuje jeho právo na obhajobu. Obvinený túto námietku zaujatosti senátu podaním z 30.07.2014 zobral späť (č.l. 330), čo potvrdil aj na verejnom zasadnutí 20.08.2014. Obvinený 05.08.2014 splnomocnil JUDr. Jozefa Vánču za obhajcu v odvolacom konaní, čo súdu oznámil 20.08.2014 (č.l. 337). Verejného zasadnutia krajského súdu 20.08.2014 sa okrem prokurátora, obvineného a ustanoveného obhajcu JUDr. Mária Buksu zúčastnil aj zvolený obhajca JUDr. Jozef Vánčo, ktorý uviedol, že obhajobu prevzal a na prípravu obhajoby žiadal odročenie verejného zasadnutia, ak sa tak nestane, chce sa ho zúčastniť, aj keď nie je pripravený. Súd žiadosť o odročenie zamietol s poukazom na ustanovenie § 36 ods. 4 Tr. por. a obvinenému bola poskytnutá krátka porada so zvoleným obhajcom.

Podľa tohto ustanovenia za včasnosť zvolenia obhajcu ako aj za včasnosť podania žiadosti o ustanovenie obhajcu podľa § 40 ods. 2 zodpovedá obvinený; pri zmene obhajcu nie je zvolenie obhajcu alebo ustanovenie obhajcu podľa § 40 ods. 2 dôvodom na zmenu termínu už nariadeného úkonu trestného konania.

Na uvedenom verejnom zasadnutí obvinený po tom, čo mu odvolací súd zamietol žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu, vzniesol námietku zaujatosti odvolacieho senátu, lebo zamietla jeho žiadosť a je krivo obvinený. Predsedníčka senátu mu oznámila, že ide o námietku procesného charakteru, o ktorej súd

podľa § 32 ods. 6 Tr. por. nekoná. Po konečných návrhoch procesných strán, vrátane oboch obhajcov, bolo odvolanie obvineného zamietnuté.

Uvedené preukazuje, že dôkazy v prípravnom konaní boli získané zákonným spôsobom pri rešpektovaní práv obvineného na obhajobu. Súd tieto dôkazy vykonal na hlavnom pojednávaní v súlade so zákonom, dokazovanie doplnil o návrh obhajoby a ďalšie jej návrhy na doplnenie dokazovania zamietol ešte pred vyhlásením rozsudku. Zákonne postupoval aj odvolací súd, vrátane prítomnosti oboch obhajcov a nerozhodnutia o opätovne vznesenej námietke zaujatosti zo strany obvineného.

Okresný súd vykonané dôkazy procesným spôsobom vyhodnotil individuálne i v ich súhrne. Závery súdu ohľadne skutkových zistení majú oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutok uvedený vo výrokovej časti rozsudku po objektívnej i subjektívnej stránke napĺňa všetky zákonné znaky zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák.

Podľa tohto ustanovenia je možné páchatelovi uložiť iba trest odňatia slobody na 4 roky až 10 rokov. Prvostupňový súd mu uložil podľa § 189 ods. 2, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. tento druh trestu vo výmere 6 rokov so zaradením obvineného pre jeho výkon podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. do ústavu so stredným stupňom stráženia. Nedošlo k uloženiu nepovoleného druhu trestu a ani jeho výmera nie je mimo trestnej sadzby ustanovenej zákonom. Správne tento súd rozhodol o uložení ochranného protialkoholického liečenia ambulantnou formou v súlade so závermi znaleckého posudku podľa § 73 ods. 2 písm. b/, písm. c/, § 74 ods. 1 Tr. zák.

Krajský súd sa s rozsudkom okresného súdu ohľadne skutkových zistení, právnej kvalifikácii skutku, uloženého trestu a ochranného liečenia stotožnil. Ani najvyšší súd nezistil žiadne také pochybenie, pre ktoré by bolo potrebné napadnuté rozhodnutia zrušiť a napraviť.

Dovolacími námietkami obvineného týkajúce sa skutkových zistení sa najvyšší súd nezaoberal. Zákon mu to totiž nedovoľuje, dovolací súd je viazaný zisteným skutkovým stavom a tento nemôže meniť a ani dopĺňať.

Dovolací súd navyše poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 19. mája 2015, sp. zn. 2 Tdo 23/2015, ktorým podľa § 382 písm. c/ Tr. por. bolo dovolanie obvineného odmietnuté. V dovolaní obvinený vtedy uplatnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Tr. por., ktoré videl v neupovedomení o termíne oboznámenia s výsledkami vyšetrovania, v prítomnosti ustanoveného obhajcu na verejnom zasadnutí, hoci on si zvolil iného obhajcu, čím bola jeho obhajoba zmarená a na nesprávnej kvalifikácii skutku v tom, že ho mal spáchať na chránenej - blízkej osobe, bez toho, aby bol bližšie skúmaný tento vzťah. Rovnako aj vtedy žiadal o prerušenie výkonu trestu.

Na základe uvedeného najvyšší súd zistil, že dovolanie obvineného nie je dôvodné, lebo nie sú naplnené dovolacie dôvody, ktoré obvinený uplatnil. Na neverejnom zasadnutí v zmysle § 381 Tr. por. preto dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Obvinený žiadal o prerušenie výkonu trestu. Podľa § 380 ods. 2 Tr. por. ak sa vykonáva na obvinenom trest odňatia slobody uložený mu pôvodným rozsudkom a dovolací súd na dovolanie výrok o tomto treste zruší, rozhodne súčasne o väzbe. Podľa odseku 3 tohto ustanovenia dĺžka trvania väzby podľa odseku 1 alebo 2 sa posudzuje samostatne a nezávisle od väzby v pôvodnom konaní. Podľa odseku 4 tohto ustanovenia minister spravodlivosti alebo generálny prokurátor môže výkon rozhodnutia, proti ktorému podal dovolanie, odložiť alebo prerušiť až do rozhodnutia. Po podaní dovolania môže tak urobiť aj dovolací súd.

Nakoľko najvyšší súd dovolanie obvineného odmietol, nedošlo k zrušeniu napadnutých rozhodnutí, teda ani k výroku o treste z rozsudku okresného súdu. Nebol preto výkon trestu odňatia slobody prerušovať, alebo obvineného zobrať do väzby. Z toho dôvodu sa predmetným návrhom obvineného W. C. nezaoberal.

Rovnako sa nezaoberal ani návrhom obvineného na zmenu senátu, pretože uznesenie odvolacieho senátu nebolo zrušené. Námietku zaujatosti vzniesol obvinený výlučne pre procesný postup a procesné rozhodnutia. Zákon nenariaďuje o takejto námietke rozhodovať.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.